Kácsor Zsolt

Csendélet öt alakban

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXI. évfolyam, 49. szám, 2017. december 8.

Megismerkedtem egy grafikusnővel, Orsival, akit az a vágy hajt, hogy megrajzoljon egy gömböt, de belülről. Mondtam neki, hogy ez igazán nem probléma, ha az a gömb átlátszó, de kinevetett, s azt válaszolta, hogy az nem volna kihívás, hiszen egy átlátszó gömböt mindenki meg tud rajzolni belülről, aki már fogott ceruzát a kezébe. Ő azonban egy olyan gömböt akar tökéletesen ábrázolni, amelynek belül tükrös felszíne van, tehát minden egyes pontjában önmagát vetíti vissza. Nekem ez jó nagy hülyeségnek tűnt, mert nem értettem, hogy mitől lenne fény egy átlátszatlan gömb belsejében, de igazán nem akartam beleszólni a dolgába. Elvégre, ő sem akart beleszólni, hogy én miről írjak. Mindenesetre nem akartam lemaradni mögötte az eredetiségben, ezért azt magyaráztam neki, hogy az én titkos nagy vágyam meg az, hogy megírjam az ötös számot tökéletes prózában.